

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 20—26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 12: 16-21 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Ἡ ΕΝ ΝΑΩ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΡΙΤΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Ὁσίου Ἰάκωβου Τσαλίκη</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ <i>Αγ. Αικατερίνης, Μεγαλομάρτυρος</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ἐφεσ. 2: 14-22 Ἑυαγγέλιο— Λοθκ. 18: 18-27

Αγίου Ἰάκωβου Τσαλίκη Απολυτίκιον

Λιβισίου τον γόνον, και Ευβοίας το καύχημα,
εν εσχάτοις χρόνοις φανέντα, μοναστών φίλον γνήσιον,
Ἰάκωβον τιμήσωμεν πιστοί, τον νέον ησυχίας εραστήν,
τον παρέχοντα ἰάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβῶς κραυγάζουσι·
Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστῷ, Δόξα τω σε θαυμαστώσαντι,
Δόξα τον εν εσχάτοις χρόνοις και καιροίς σε αγιάσαντι.

Αγ. Αικατερίνης, Μεγαλομάρτυρος Απολυτίκιον

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν θεῖαν καὶ πολιοῦχον Σινᾶ,
τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομποὺς τῶν ἀσεβῶν,
τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Στην εικονογράφηση του γεγονότος των Εισοδίων της Θεοτόκου, βλέπουμε, στο κέντρο την Παναγία σαν μικρό τριετές κοράσιον, που όμως έχει όλη την ιερότητα της μέλλουσας Μητέρας του Θεού. Ο ιερέας Ζαχαρίας ο μετέπειτα πατέρας του Προδρόμου, έχει ακουμπήσει ευλαβικά και στοργικά το χέρι του επάνω στην κεφαλή της. Την ευλογεί και την υποδέχεται στα άγια των αγίων, φορώντας ενδύματα λειτουργικά και διακριτικό της ιερωσύνης στην κεφαλή του. Η Παναγία στέκει με ιερή σιγή απέναντί του έχει τα χέρια της σε στάση ευλαβική και συγχρόνως κινητική απέναντί του, που δηλώνει την προθυμία και την χαρά της προσελεύσεώς της στον Ναό του Κυρίου. Αυτό είναι το σχέδιο και το θέλημα του Θεού και η προαιώνια βουλή του για την σωτηρία των ανθρώπων.

Το ίδιο ευλαβικά και με ιερή συγκίνηση εικονίζονται και οι γέροντες γονείς της Ιωακείμ και Άννα. Την παραδίδουν στα χέρια του Ζαχαρία με μια κίνηση πολύ εκφραστική, που δηλώνει την προθυμία τους να εκπληρώσουν την υπόσχεσή τους στο Θεό και να του αφιερώσουν το μονάκριβο παιδί τους, που το απέκτησαν μετά από πολλών χρόνων προσευχή και νηστεία και σε γήρας προχωρημένο. Όμως η αγάπη στο Θεό επισκιάζει τα σπλάχνα της στοργής της ανθρώπινης φύσης. Έχουν στραμμένα τα βλέμματά τους στην παιδίσκη τους Μαρία, προσέχοντάς την με πολύ συγκίνηση. Πίσω τους βλέπουμε πολλές νεάνιδες, να κρατούν λαμπάδες αναμμένες και να προπέμπουν την Παναγία οδηγώντας την στο Ιερό, όπου έμεινε σαν περισσότερα ηγιασμένα και έγινε η λαμπάδα του Θεού, η κατοικία Του, ο ναός Του, το θυσιαστήριο και η λατρεία η ζώσα και καθαρά.

Κοντάκιο: «Ο καθαρώτατος Ναός του Σωτήρος, η πολυτίμητος παστάς και Παρθένος, το ιερόν θησαύρισμα της δόξης του Θεού, σήμερον εισάγεται, εν τω οίκω Κυρίου, την χάριν συνεισάγουσα, την εν Πνεύματι Θεώ ἡν ανυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ Ἀύτη υπάρχει σκηνή επουράνιος».

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 12: 16-21

Βρήκε επιτέλους τη λύση στο πρόβλημα του ο πλούσιος κτηματίας. Βασανίστηκε, έστυψε το μυαλό του, νύχτες ολόκληρες έμεινε άγρυπνος. Και τώρα, μετά από τόσους υπολογισμούς, αφήνει κάτω το μολύβι. Ένας αναστεναγμός ανακουφίσεως βγαίνει από μέσα του. «Αυτό θα κάνω μονολογεί, θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και θα κτίσω πολύ πιο μεγάλες. Θα συγκεντρώσω εκεί τα αγαθά μου, και θα περάσω ξένοιαστα και χαρούμενα τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής μου».

Πόσο έπεσε έξω στους υπολογισμούς του ο δυστυχής. Την ίδια στιγμή που πίστεψε πως βρήκε την λύση, όλα γκρεμίζονται! Η φωνή του Θεού, τον προσγειώνει στην πραγματικότητα και μένει άναυδος. «Άφρον, (άμυαλε και ανόητε) αυτήν την νύκτα ζητούν χωρίς άλλο να πάρουν την ψυχή σου. Αυτά που ετοίμασες τίνος θα είναι και ποιος θα τα κληρονομήσει;»

Ο αφρων πλούσιος της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής είναι τύπος πολύ συνηθισμένος στα χρόνια μας! Είναι εκείνος που περιορίζει τα όνειρα και τις προσδοκίες του στα λίγα χρόνια της επίγειας ζωής. Δεν τον ενδιαφέρει τίποτε περισσότερο. Οι βιοτικές μέριμνες είναι το καθημερινό του πρόβλημα και σ' αυτές εξαντλείται όλος ο δυναμισμός του. Αιχμάλωτος από το πάθος της υλικής προόδου, να δημιουργήσει όσο γίνεται μεγαλύτερη περιουσία, ο σημερινός άνθρωπος δεν σκέφτεται ότι το ταξίδι του θανάτου θα το κάνει χωρίς αποσκευές, χωρίς καταθέσεις και βιβλιάρια, χωρίς περιουσιακά στοιχεία, χωρίς τα υλικά αγαθά τα οποία ίδρωσε να αποκτήσει.

Και το πιο θλιβερό είναι ότι το πνεύμα αυτό το υλιστικό, το κληροδοτούμε και στα παιδιά μας. Τα κάνουμε υλιστές και συμφεροντολόγους, απομακρύνοντάς τα από ιδέες, αξίες και ιδανικά. Το ερώτημα που βασανίζει τους νέους σήμερα δεν είναι «τι θα προσφέρω» αλλά το «πόσα θα παίρνω». Έτσι και κείνα, μαζί με μας περιορίζουν τα όνειρα τους, στο τι θα φάνε, τι θα πιούνε, πως θα κάνουν χρήματα και πως θα περνούν όσο γίνεται πιο καλά χωρίς κούραση και στενοχώριες. Και ακόμη το πιο θλιβερό είναι το ότι για να πετύχουμε όλα αυτά χρειάζεται να γίνουν συμβιβασμοί ένοχοι με την συνείδηση μας, ανέντιμοι ελιγμοί, ύποπτες συνεννοήσεις, σκοτεινές συναλλαγές και αν χρειασθεί να πατήσουμε πάνω σε πτώματα, να γίνουμε «ατσίδες» για να εξυπηρετήσουμε τα συμφέροντά μας.

Έρχεται όμως η ώρα να εγκαταλείψουμε τα γήινα. Είτε το θέλουμε είτε όχι αργά η γρήγορα θα φύγουμε από αυτήν την ζωή χωρίς να μπορούμε να πάρουμε μαζί μας τίποτε από αυτά που αποκτήσαμε με αίμα και ιδρώτα. Όταν βρεθούμε μπροστά στο Ουράνιο Κριτήριο δεν θα ερωτηθούμε για τις περιουσίες μας, ούτε για τα σπίτια μας, ούτε για τα κτήματά μας, ούτε για την υλική μας προκοπή. Θα δώσουμε λόγο για κάθε τι που κάναμε, για την ψυχή μας, για κάθε τι που κάναμε η δεν κάναμε για τον ελάχιστο αδελφό μας. Τότε πραγματικά αν δεν θα έχουμε τι να απαντήσουμε, η καταδίκη μας θα είναι όμοια με εκείνη του άφρονου σκλάβου της ύλης και όχι πλουσίου της παραβολής.